

A' MŰVÉSZET KALANDJA.

(ALLEGORIA)

B E V E Z E T É S.

(Folytatás.)

A' leány nem gátolhatván már a' lángoló ostromot azt hozá fel védelmül, hogy az ifjúnak szívét, ki a' művészet' magas lelkéért lángol, ő soha sem reménylhetné egészen betölthetni, ő, ki annál kevésbé bir azon fényes művészi tulajdónekkal, mennél nagyobb mértékben azok barátúja sajátai. Mire Szédelgi illy értelemben nyilatkozik —: Művészet? hm, én csak azért szeretem azt, mivel a' nagy divatvilág tiszteli vagy legalább becsülni látszik, — 's nekem az rendkívüleg hizelkedett olly személyt bírhatni, kit az egész szép világ bámul és imád. (A' *világ* neve alatt itt mindig azon társasági kört kell érteni, mellyhez ő tartozik, — mert illyes körök számára más emberek nem is léteznek!) Nem is értek én ugy hozzá, hogy lelke-met az birná lebilincselni; a' hol a' többi tapsol, én is tapsolok, 's mernék fogadni, a' sok száz közül a' tizedik sem tudja, miért ujjong, hanem mivel szomszédja tapog és kiált, ő is elordítja, bravo-ját azt hívő, hogy annak ugy kell lenni. Tegnap Amandának koszorúkat dobattam, mivel az feltűnik, meg kötelességemnek is tartván tiszteletet szerezni annak, kit hitvesemmé akarok venni. De most a' csalódás szétoszlott, világosan látom, hogy szerelmem egy gonosz láznak álomképe-nél egyéb nem volt, most érzem, hogy a' művészeti képzelges ájultságba ringatá érzékimet, 's hogy mind azon koszorúkat csak a' szépségnek akarám fejére tűzni; de szemeim vakítva valának, én azon szépséget csak benned találhattam fel imádott Fiorillám melylyet a' művészet dicsősége Amanda alakára hazudott. — Azonnal készen is volt a' terv, hogy Fiorillának el kell utazni, Szédelgi utána megy, külföldön összekelnek, 's utaznak. — Még egy ellenvetése volt a' lánynak: mit fogna a' világ mondani, ha Amandával viszonyát olly rögtön elszakasztaná, holott már félig meddig ismeretes is az ifju szándéka.

Szédelgi félig szánakozó félig megvető mosolylyal adá értésére Fiorillának, hogy a' legrosszabb esetben a' világ csak igen keveset 's legfelebb azt mondandja: hisz csak színészné volt, kit odahagyott. Fiorilla bosszankodva azon, hogy barátúját csak olly kevésbe

veszi; kit még is előbb szerejni 's imádni színel, 's kikelvén Szédelgi ellen, hogy' merne ő szerelmet igérni másnak, midőn szint azon pillanatban előbbi szerettét olly rútúl megcsalja fordult az ablakhoz. Az uracs nyugtatni akará, hogy ez egyedül mindenható szépsége varázsának műve, de azon perczben megfordult a' leány, 's előtte álla — Amanda. A' divathős zavarodása határnélküli. „Tudd meg nyomorult por fiu — így szól az istennő — nem földi lény volt kit csálni akarál; magasabb származásu a' művészet, hogysesm illy szentségtelen lábaktól magát tapodni engedje. E' kölcsön alakot csak azért öltém magamra, hogy ten-magaddal megismertesselek, milly alacsony 's nyomorult vagy. Szédelgi feje mondhatlanúl kábúlt és szédült, eszmélet nélkül rohana ki a' szobából. —

Amanda melléről egy mély sohaj szabadult: oh bár csak ezen egy volna ilyenféle! 's még az nap lépe más pályára.

Negyedik Kaland.

Művészet mind eddig kiterjedt birodalmának azon tartományit vevé szemügyre, mellyeket mind a' század szelleme apól, mind ügyes művészek művelnek: most azon szigethez közeledék, melly magányosan 's mintegy magára hagyatva áll: mellyre csak ritkán hajóz át valaki, uz ottani műveket csudálandó vagy azoknak alkotóit baráti kézzel segitendő, de hova még ritkában téved el, ki magát papjává szentelje az ott uralkodó művészetnek, 's annak egész buzgósággal szolgáljon. A' festészet és szobrászat szigete ez.

Phoebe arezáin a' komoly méltóságának egy vonal-na ömlék el és szemeiben a' lelkevedés tüze villogott, így indula új szemléjére. Ha hatalmunkban állandott; azt tanácsoltuk volna neki, ne emelné eszméit 's képzeményit olly fellengző fokra, mert tartunk, hogy nagyon mélyet fog esni a' valóság megtekintésénél.

A' festészet körében nagy keserűségére tapasztalá, hogy ennek csaknem egész hatásköre az arczképekre van szorítva. Nem tagadhatni ugyan meg ezen ágtól is a' művészi bélyeget melly a' tökéletes utánzás elvén alapul, de ez minden érdeme. Édes dolog családi viszonyokban egy kedves képet birni, melly lelkünk elébe varázsolja a' szerettét eredetit, 's ennek emlé-két a' késő ivadéokra is átvigye; szép dolog az is, ha valami nagy embernek mássa az irántai folytonos

tiszteletre buzdíja lelkünket: de e' nézetekből az egész divatizlést csak ezen egy ágra szorítani akarui, a' művészeti szellem' elfojtására törekszik. Mert sok arc ugyan csak legkevesbé alkalmas a' lelket művészileg emelni, ha hű a' kép, 's a' velek többnyire összekapcsolt feszes állás vagy csonka melldarab sem pótolja a' hiányt; ha a' kép nem hű, rendeltetésének nem felel meg; mindenkor bizony pedig csak szolgálai munkája a' művészetnek az arcfestés, a' kényszerítés határai közt mintegy békókban mozog csak, semmi mezeje a' szabad kifejlésre, teremtő tehetségének alkalmazására pedig szabadság a' művészet eleme. A' tájfestvények, csataképek, szóval minden, mire a' képzelődésnek befolyása van, mi tehát ismét a' képzelődésre hat vissza, a' képirás jutalmas műveihez tartozik. De mind ezt Phoebe elhagyatva találá, honi elme nem fordítá erre figyelmét és fáradozását, mert ha volt is magát erre szentelő, homályban feledékenységben kelle tengnie, nincs honi lélek, ki hecsülni, méltánylani, jutalmazni akarná.

Körülnézett ekkor Phoebe, valljon a' szobrászat nemében találna e' sükerült műveket, de minden a' mi figyelmét magára vonhatá, a' házak ékétvényiben állott különböző alakok, szobrok 's a' t. mellyek remek műtől olly messze esnek mint árnyék tárgyától. — Ebbeli sajnálkozásiba merülten akadt össze egy bőnyelvű dicsérővel, ki őt néhány remekműre figyelmezteté. Phoebe azonnal sietett azokat megnézni, de semmikép sem találá kielégítve várakozását. Remekműben ő nem csak a' könek tiszta kifaragását keresi, hanem azt is kívánja, hogy az ábrázolt alaknak lelke mintegy a' könek külszinére legyen ömlesztve, egész belső lelkülete kifejezve a' hideg anyag sima idomai, mihez természetesen az egésznek hű felfogása, a' rajznak hibátlansága 's így festői igazság 's alaki erő mint szükséges feltételek kívántatnak; azon felül nem törheti ő, ha több különböző műben, mellyek talán egymástól teljescu elütő bélyegű lelkek emléket szentelik a' jövődőség előtt, bizonyos hasonlatosságot, egyidomuságot, vagy épen a' főképzet ismétlését fedezi fel, mert ez mindig a' képzelő erő gyöngeséget, 's képzetek' szegénységét árulja el mi soha sem a' művész' bélyege. — Szomorkodva hagyá el a' műteremket, 's könyezett, hogy e' tekintetben sem ítélt senkit méltónak a' szoros értelemben, azon isteni ér-

telemben vett művészi névre. — De csak hamar leszárítá könyűit egy látvány, a' maga nemében egyetlen és remek; e' mű a' festészet és szobrászat közt közép utat tarta, de még is inkább ehhez mint amahoz tartozék. És nyugtatva vált el a' műtől, látván, hogy ha nem jutalmazást is, legalább elismerést nyert legyen a' lángeszű alkotó. A' mint ezen utjáról haza felé sétál, nagy hangos kiabálást hall egy utca-sarkon, hol is nagy tömeg képeket ajánlottak vevésre sokat ígérő szódagálylyal. Közelebb lépe, 's látá, mint kínálák e' képmetszvényekkel drága művekkint az átmenőket, mint akarák elhíttetni, hogy ezen metszvények annyit érnek mint akár egy egész szobor. Ha Phoebe nem volna istennő, egy hangos kacaját le nem győzhetne e' rajzok meglátásakor, mellyeknek nagy-nemű tárgyakat kelle ábrázolniok, de az alakok olly idomtalan vonalokban ömlöttek a' papírra, hogy csak hálát kelle adni, hogy e' képek faragványokban, akarjuk mondani, szobrokban nem létesítettek. 'S még is hálátlanság vala a' festő jelmondata! Átlátá Phoebe, hogy illy körülményekben a' műszerető közönségnek is tévedésbe kell jönni ha azok követelnek megkülönböztetést, kik a' közönségesnél is alig emelkedhetnek felebb, 's nem csuda ha a' művészet hitele így általában csökken, 's azután az érdemesektől is megtagadatik a' tömjén.

Phoebe e' pályán eleget 's nagyon is sokat tapasztalt, elvoná szemeit további nyomozásoktól, 's más tárgyra fordítá.

Ötödik kalend.

Belinda — így nevezé most magát Művészet — látván a' sokféle művészeti hiányt e' tartományban, melyet most különös figyelemre méltánylott, mind e' mellett tapasztalván, hogy egyesekben nem gyéren létezik egy bizonyos belső művészi anyag, melly kifelé törekszik, és jeles, gyakran remek néha szinte csudás kifejlésben nyilvánosul, hajlandó vala minél többet szent ihletével megáldani, így mintegy kényszerítendő a' többséget a' tiszta művészeti szellem iránti hódolatra. E' feltételét teljesíté e, azonnal meglátjuk.

Már szinte elfeledé, hogy napközben minden utcásarkon nagy czédelákat láta, arasznyi betűkkel meghívókat a' népet rendkívüli látványokra: midőn este a' vendégházi vacsorán több szó egyszerre kér-

deze fontos részvétellel: vajon látta e már az idegen hölgy valamelyiket az itt mulató művészek közül? 's tagadó feleletére még nyomossabban voníták félre arcz-izmaikat a' sajnálásra, e' műbarátok, 's hő érdekekkel ajánlák, hogy el ne mulasztaná meglátogatni e' nevezettségeket, határtalan önelégedtséggel vallván, hogy ők, a' mikor csak reá érnek, mindig elmennek a' mutatóványokra, mivel sokkal többet érnek akármi más magas izlésű mulatságnál. A' miut egyenkint elmondák a' látott mesterműveket, mi közben egyik a' másiknak kikapta a' szót szájából, 's előadásuk módjáról azonnal tudá Belinda, a' műbarátok mellyik osztályához tartoznának a' szólók. Elhatározá még is magát, mielőtt fontosabb lépést tenne legközelebbi pályáján, ez időt mint mellékszaktot használni, 's az e' nemű ugy nevezett művészek fáradozásai körébe vonni.

Sokféle volt pedig az ilyen művész, 's Belindának több napjába került, míg mindnyájokat megnézhetette. Legelőször is belépe egy tágas bódéba, melly illynemű épületek közt már szinte palota nevet is viselhetett. Tömve valának a' padok és székek, 's míg helyhez férhete, néhány könyöklökés is üdvözlé a' kevesek elkésettnek oldalait. De hisz a' művészet kedvéért mit nem tűr el az ember! kész magát félig agyonnyomatni, csak nemes éledelet enyhítse azután a' kiállott sanyart. Ám itt máskép történt köteleken ugráltak majd egy majd ketten a' legfurcsább lépések 's fordulatok közt, mellyek mindig egyre mentek ki, 's mindig hangos tapssal jutalmaztattak. Utóbb lovak hátán a' legveszélyesb állásokban 's mozdulatokban tánczoltak, végre iszonyú ugrások és bukfeneczek a' légben, meg torony magosságra feljárás a' kötelen következtek úgy, hogy soha sem volt biztos a' legközelebbi percz az életveszélytől, 's ez a' nézőket mulatá, gyönyörködteté! 's mind ezt végig nézé Belinda! Természetesnek látá az isteni hölgy, hogy illyes mutatóványoknak is vannak baráti: mert valamint a' gyermeki elmével, melly magasb szelleműt felfogni nem képes, igen megfér ezen alrendű multság, úgy a' csak szinte gyermeki - műveltségi lépcsőn álló nagy tömeg izlésével is összehangzásban áll, sőt a' további lelki fejlődésre mint egy előkészíti, mintegy első hid a' pár durvaság, 's értelmesb emeltség között. De hogy emberek, kik magokat a' felsőbb műveltség fiai közé

számítják, gyönyörködnek többször ismételt ízben e' játékon, melly a' közéletbe soha haszonnal be nem vág, melly a' finomabb idomu léleknek kellemes táplálékot nem nyújt, 's mellytől a' szelidebb érzésű kebel számtalanszor iszonyodni kénytetik, — meg nem fogható. Merészelt néhány észrevételt közölni szomszédival e' haszontalan 's ezélnélküli merényletek ellen, de kigúnyoltatott. Más talán boszujában elpirult volna: Belinda nyugodt maradt.

Más alkalommal tűzevő mutatá magát, 's élőkészületi, eselfogásai számba sem vétetvén csudának nézetett, szint olly zajos dicséretet aratott, mintha a' legremekebb művet állítná a' közönség szeme elébe, mintha tűzemésztlő gyomra azon titkot fedezné fel a' nézőknek, mint kelljen lelkünköt a' lehető legnemesb műveltség fokára emelni. Amaz előbb említett művészek bámulásától még is mentheté Belinda, mennyire ékes állásokkal 's mozdulatokkal van összekötve, mesterségök 's erősbülése, és könnyű csinos alkalmazása vétetik észbe; 's mind a' két esetben a' szeme kecsesgetti az ügyesség látványa; mert ama tekintetben a' nemesb izlésű tánczozal rokon lévén minden esetre figyelmet érdemel, emebben pedig a' hasznos testgyakorlatoknak egy alapos ágát képezvén az utánzásra és tanulásra is bizonyos mértékben ajánlható. Hanem e' tűzevés — már ezt csak ugyan nem látá által, mire lehetne jó, — de Belinda hallgatott.

Haza felé sétáltában nagy népcseport voná magára szemeit mellynek sorai közt egy furesa kék 's fehér rongyokat öltött ferfialak mozgott fel alá, míg végre neki eredt a' futásnak, 's lábai szaporaságával csak a' bámulat felkiáltásinak száz szájából egymást követő sebes özöne vetélkedheték. Ezen ember — szóla Belinda egy mellette állóhoz, ki nek izlését divatos ruhája szerint ítélé meg, — ezen ember sokkal több hasznot hajthatna a' társaságnak ha valami szolgálatba állana, hol e' nemű testi tulajdonát gyakorolhatná, mint illy haszontalan henyelkedő mutogatással, 's ha sehol sem akadna bámulókra és segítőkre, tán legelőbb vetődnek azon józanabb gondolatra. A' divat szabású uracs nagy szemeket meresztett a' szólóra, 's mintegy felhevülten mondá, úgy, de a' művészetet pártolni kell! 's tova állott.

Belinda ismét elhallgatott, csak egy keserű mosoly követé a' távozót.

Belépett egyszer egy terembe. hol nagy sokaság
 Wala gyülekezve, elől asztal mellett egy ember állt
 fekete köntösben, kinek szája mindig járt, keze min-
 dig mozgott, kártyákkal 's hasonlókkal csinált különb-
 féle mesterségeket, mindig dicséré cselekedeteit mint
 utánozhatlanokat, 's némit olly rendkívüli gyorsaság-
 gal 's ügyességgel vitt véghez, mellőzve a' szemfény-
 vesztő készüléket, esaló segéd eszközöket 's figyel-
 met zavaró szódagályt, hogy több század előtt mint
 bűvöst elégették volna. Illy féle emberek mindnyá-
 jan hasonlítanak egymáshoz, 's csak új fordulatokkal
 ügyes választással lephetnek meg, 's ilyenkor kelle-
 mesen mulatják a' nézőt, sőt ez alkalommal Belinda
 arczám is rezgett egy könnyű mosoly, de midőn több
 körülálló, beszédiből értené' hogy ők ez embert de-
 rekabb, érdemesb művésznek tartják, mint akármí re-
 mek festőt, színészt, dalmokot vagy hangászt, — rö-
 gtőn elhagyá a' helyet. Ő hallgatott, de annál élénkebb
 beszédet váltott belsejében önmagával; látá hogy min-
 den műveszi képezésnek művelésnek iránya el van
 vétve, látá hogy mind addig nem hathat törekvésinek
 szelleme a' lelkek mélyére, mig legalább kisebb egye-
 sületek, (ha nagyobb testületek nem is) a' józan 's
 finomabb izlést a' nemesebb szellemet elhinteni, elter-
 jeszteni nem fogják, 's így hatalmas példa és igaz-
 gatás által a' vakon induló tömeget a' jobbnak köve-
 tésére nem buzdítják. Illy egyesült erejű gyámoszlo-
 pai szükségesek országának, hogy műveletlen sereg-
 nek rohama ellen oltalmazzák; egyesnek ereje itt nem
 győzhet, eltapodtatik, és szava elhangzik az ürben,
 's működése, fáradozása nyom nélkül enyészik. E'
 gondolatok csaknem ellágyíták 's rögtöni segélynyuj-
 tásra bírák, midőn kedvetlenül rázaték fel habozó au-
 dalgásból. — A' szolga belépe, 's a' színi hirdet-
 ményt nyujtá át. Hirtelen pir futá el a' hölgy arczát
 félre veté a' lapot, mindazáltal páholyt rendeltetett.

Belinda előre tudá, mit várhat, de legalább látni
 akará mint fogadtatik a' mutatvány e' helyen. Három
 különbféle művész lépett fel egymásután, egyik ere-
 jét mutatá 's nehéz golyók játékaival veszélyezteté éle-
 tét, másik vas fonalon ugrált 's untató lépdelésekkel
 kaczerkodik, harmadik hajlongásokat gyakorlott, 's
 lábával saját hajában fodrázskodott; a' zaj és taps
 véghetetlen volt, 's olly jutalmas, hogy ezen emberek
 számtalan ízben ismétlék még ügyes játékokat, 's mind

ez a' színházban történt! Könyvek fakadtak Belinda
 szeméből, midőn látá, hogy e' ház, melyet szelleme
 szüleményei egyik legnemesb osztályának rendelt
 szenthelyül, hol e' nemű művei' legszebb bimbojinak
 kell öriztetni, hogy e' templom, melly arra rendelte-
 tett, hogy tisztelői ide gyűljenek neki tömjénezni, 's
 itt vegyék a' világ szeme előtt nyilvánosan a' szép lé-
 lekképező ajándékokat, midőn látá, mondom, hogy
 e' hely illy czélokra használtatik, sirva fakadt. — A'
 fájdalom, de egyszer'smind a' boszuság forró könnyei
 valának ezek; ő érzé, hogy kik ekkép merik bitan-
 golni legszebb jogait, segélyére nem érdemesek e'
 pillanat óta el vala határozva, elvoná kezét minden
 ápolástól, a' mint a' dolgok állanak, úgy hagyá; 's a'
 kor fiait arra kárhóztatja, hogy csak saját erejükből
 emelkedhessenek fel alantóságukból.

Ez alkalommal az istennő kegyetlenebbnek látszik
 mint várhatni volt; de ő önmagát esalá, mert ő ezen
 ítéletet bizonyosan ki nem mondotta volna, ha érzé-
 sébe mintegy öntudatlan nem keveredék bizonyos elő-
 retudása annak, hogy a' két hátra lévő igen fontos pá-
 lyán; mellyeknek egyike a' jelen korszak' kedvence
 több megnyugtatóst lelend, hogy tehát azon körben
 már ugy is valamivel magasabbra haladt a' közös mélt-
 ánylás szelleme.

Hatodik kaland.

Megjelend tehát Művészet a' hangászat körében,
 ezen ujakori kedvencz pályatéren. — Kürtölteték az
 egész városban: hogy a' híres Doris megérkezett. De
 nem egyedül jelent ő meg; szolgáló szellemei serege
 közül néhányat testi életre éllesztett, kik nehéz mun-
 kájában segítségére legyenek, terve sikerültét így
 nagyobb bizalommal reménylve.

Nagy hangverseny adaték, mellyben a' fő része-
 ket Doris és segédművészei vívék: — ő énekle,
 egyik a' hegedűt, másik zongorát játszá, egy harma-
 dik szavalt, 's egy egész hangászkar helybeliekből
 egészíté ki az előadásnak tökéletességét. Ezek beve-
 zetésül egy remek nyitóműl játszottak, mellyet ugyan
 a' legkevesebben értettek, de mivel a' szerző neve
 közönségesen isteníteték, mindnyájan felségesnek ta-
 láltak, 's magasra vont szemölddel biczentének fej-
 jökkel; csak itt ott hallatszék egy helyben nem hágyó
 suttogás, melly az előadást korholá, 's annak hibáit

okoza, hogy a' műdarab nem gerjeszte elég meleg részvétet. De csak részint olyak voltak, kik a' játszó hangászok iránt nem a' legjobb indulattal viseltettek, részint, kik magokat ismerőseik előtt bizonyos tekintetbe helyezni akarák, hogy olly mély itélettel fogják fel a' dolgot, 's olly éles belátással még azon hiányokat is észreveszik, mellyek másnak fel sem tűnnek. Ám most az egyszer ezen irigy vagy ön'hit uraknak nem volt igazuk, mert Doris megelégedett 's gyönyörrel hallgatá a' pontos előadást. — Doris éneke remek, isteni volt, minden fogalmat meghaladt, de énekének hódító hatalma inkább az egyszerű, erőteljes, szívreható, 's az érzelmet álmaiból is felrázó hangokban, mint a' czikornyás csillogó egymás hatását ölü özönben fekvék. Doris híres volt, 's ezért közös és zajos tetszéssel fogadták éneke, de épen ez okból akármí csekélységet adott volna is elő, meg is teteszenék, annyira rabja az ember a' véleménynek mindenben. De már segédháza a' hegedős, ki szint azon elvből, az egyszerűség és érzelem elvéből indult ki, nem arathata olly szerencsét — mert ő nem vala híres, meg a' közönség nem is tudta, hogy Dorissal összeköttetésben állanak mindnyájan mai versenytársai, ha ezt tudná, ugy talán a' leány iránti kedveskedésből tapsolna; pedig olly remek volt a' művész játéka, hogy néha angyali ígéző szózatot vélének hallani, néha pedig egész karénekké egyesülnek húrainak bájos hangjai 's mindig a' léleknek leggyöngédebb rokon húrait pendítik meg. A' műértők 's valódi műbarátok gyönyörködve ismerék el e' ritka érdemet, mellyben tulajdonkép a' hangának lényege 's hatásának végcélja fekszik; de a' divatizlésűek 's a' felületesek azt kívánták volna, hogy a' hangok szüntelen fel 's alá futkossanak a' húrokon, a' legtarkább 's legszaporább kapcsolatokban, 's ellentétekben 's hogy gyakran mély szünetet vagy halk hangot egy hirtelen erős rángatás váltson fel minden ok nélkül; — ama gépelyi gyakoroltságban helyezék a' hangásznak egész művészségét, emez erőltetett színezetet pedig világ- 's árnyak nevezék, azt hívők, hogy mindennemű műnek lelkületére mintegy rátolhatni e' külalakat mint mellékes dolgot: melly semmit sem változtat, 's csak némelly divatfűl' tetszését tar-

tozik vadászni: holott a' külszínezet szoros kapcsolatban áll a' hangmű lelkületével 's ettől voltaképen függ, e' külső bélyeg csak mintegy hirnöke a' beltulajdonoknak, és a' műnek lényeges jegyeit életre támasztani 's a' hallgató lelke elébe teremteni tartozik. — A' mi a' hangműben nincs meg, 's mintegy rejtve benne nem szendereg, azt az előadás nem adhatja meg, ha csak egészen új lelkületet nem alkat ezen önkénytes bánás által; de remekszerzőnek művét saját éretlen nézetek szerint változtatni akarni véték, azért érteni, felfogni 's érezni kell valami nagyszerű művet mielőtt életre mernők ébreszteni. Ennél fogva a' világ- és árny-oldaloknak gyakoribb beszövése 's egymás hatását sikerrel kiemelő hirtelen felváltása csak ott használható hol helyen vannak. — Így nem volna visszásabb dolog, mint valami gyöngéd érzések-ből összeolvadt műnek kiczifrázására lelket rázó erőhelyek' elegyékével élni; ellenben, ha a' hangszerzemény egy képet állít fel, melly a' lelket, vad szenvedélyektől hányottat ábrázolja, az e' nemű árnyéklatok a' hatást el nem vétendik.

(Vége következik.)

N É P D A L.

Mennek a' huszárok, Nyalka, szép vitézek!	Hogy el kell hagynia, Neki is fáj nagyon
Mennek 's én utánok Bu- bánattal nézek.	'S ragyogó szemében Nagy bükönyű vagyon.
Kis házunk előtt is A' sövény kapuban, Hetyke legény áll meg Nagy czifrán, de busan.	'S mennek a' huszárok, Nyalka, szép vitézek! Mennek 's én utánok Fájdalommal nézek.
Kimegyek, 's mit látok? Bandim van előttem! 'S csókot — útravalót Kért mégegyszer tőlem.	Egy dolog vigaszt csak, Melly nyugottá teszen: Hogy Bandikám hozzám — Távul is hú leszen.
'S soha csókja olyan Édesen nem esett, Bár féltem; mert anyám Az ablakon lesett.	Meg is fogadtattam Vele, hogy meg nem hal, 'S nagy háború után Elvesz a' tavaszszal.

BÉRCZHAVI.